

Ünnepi Morzsák

Az Új Lant alkalmi melléklete

Húsvét evangéliuma

Amint bölcsen tudjuk, hogy a földi életnek velejárója a halál, legalább olyan biztosan tudhatjuk, és hisszük is, hogy a halál természetes velejárója, folytatása az élet, az örök élet!

Úgy tudunk keseregni az elmúlás felett, pedig az Ige világossá teszi, hogy akik hisznek Jézus Krisztusban, azoknak örök életük van. Ehhez nem fér kétség!

Ezen a nagyszerű ünnepen többszörösen is látjuk ezt.

A szószerék mögött, égbetörően ott van a kereszt. Az elmúlás, a kivégzés eszköze, amit mi már életfának láthatunk.

A bemelegítő medencében benne a víz, hogy az ember meghaljon, de tudjuk, hogy eközben kel igazán életre az új.

Ha önmagunkra tekintünk, elmúló egészségünkre, öregedő életünkre, tudjuk, hogy közeleg az elmúlás. Mit is jelent ez? Jön a vég? Vagy éppen eközben jön a kezdet, mert felcsendül a jövő csodálatos nyitánya,

hiszen Jézus Krisztus első zsengeként feltámadt a halottak közül, és átszakította az átjárhatatlan falat. Azóta aki hisz Őbenne, ha meghal is él, és aki él és hisz Jézusban, az nem hal meg soha.

Sokat méltatlanokodó, kesergő világunkban végre egy nagyszerű hír, örömhír, evangélium. Amikor értékeink sorra tönkremennek, és ki kell dobni őket, tudhatjuk, hogy számunkra nem ez a jövő.

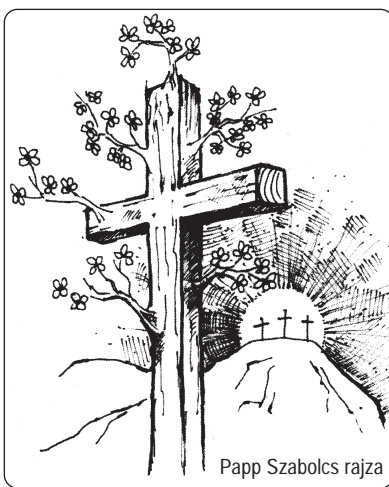
Sok hívő vallotta nagy hittel a halálos ágyán, hogy tudja,

hogy Megváltójához megy. Ekkor mintegy kizöldül a temetői feje, élettel telik meg a kereszt, és kitarul a menny ajtaja, mert az ÉLET URA hazavárja minden gyermekét!

Bárcsak megadná az Úr, hogy úgy higgyünk benne, hogy naponként, nehézségeink között is valljuk, hogy ő számunkra az élet forrása.

Ugye, te már hiszed ezt?

Mészáros Kornél
lelkipásztor

A titokzatos fehér ruha

Egy húsvétkor történt bakfiskoromban, hogy valami nagy emésztő vágy ébredt bennem az igazi ünnep után.

Nálunk húsvétot az új tavaszi kabát, sárga cipő, piros tojás és az elmaradhatatlan locsolódás jelentette. No meg a nagy, vidám vendégeskedéseket. Rokonok érkezését Kassáról, Aradról, hosszú fehér abroszos asztalokon sonkát, aszpickos libamájat és torták seregét. Szerettem én ezt nagyon. De ezen a húsvéton, amit elmondandó vagyok, valami nagy emésztő hiányérzet támadt bennem valami más után. Ezen a húsvétvasárnapon valami nagy nyugtalanságtól űzve, már nem tudom milyen ürüggyel, korán reggel ellógtam hazulról, s egyedül titokban, mint aki tilosban jár, belopakodtam a Nagytemplomba, és hátul, egy oszlop mögé bújva, szívszorongva vártam valamit. A szószéken Baltazár püspök prédikált. Hatalmas, zengő baritonja úgy visszhangzott a boltívek alatt, hogy alig érttem a szavait. Biztosan a húsvéti történetről beszélt, lehet az is, hogy jól, de én a hangjától nem hallottam, hogy mit mond.

Azon vettem észre magam, hogy a templom melletti emlékkert bokrai közt mászkálok, céltalanul bódorgok. Egyszer csak az eszembe ötlött, hogy a Szentanna utcai katolikus templomban Béla bácsi, családunk régi ismerőse mondja a misét. Rohantam, s befurakodtam az addigra már zsúfolásig teli templomba. Béla bácsi kicsit rekedt

hangján pont olyan egyszerűen beszélt, mint amikor nagyanyámmal diskurált.

Ilyeneket mondott, hogy milyen szennyesek vagyunk. Hogy ő is! Hogy milyen ocsmány az emberi szív! Hogy mik vannak abban, milyen gondolatok s indulatok! Aztán, hogy az asszonyok tudják, hogy vannak foltok, melyeket nem visz ki a víz. A lúg sem. Kimoshatatlanok. És beszélt egy fehér ruháról, melyet tisztára mosott egy vér.

Ugyan már -, gondoltam, milyen rossz hasonlat. A vér szennyez, nem tisztít. De Béla bácsi csak beszélt, beszélt egy csudálatos vérről, mely megtisztíthatja a legszennyesebb emberi szívet is. Vérmisztika. Eszembe jutott Apa egy megjegyzése. Aztán kihajolt a szószékből... Hozzám! Megijedtem, hogy meglátott. Azt kérdezte: Miért jöttél ide, te szegény, szennyes, árva szív? Mit keresni jöttél? Miért állsz itt piszkosan, dideregve, amikor elkészítettett számodra ez a mennyei, fehér ruha? Nagypénteken! Vedd fel, a tied! Megvette neked Valaki. Valaki, aki diadalt vett poklon, halálon. Húsvétkor! Most pedig menj vissza oda tisztán, fehérén, ahonnan szennyesen, dideregve jöttél. Menj Isten hírével, mert húsvét van!

Nem tudom, hogy jutottam ki az utcára, csak arra emlékszem, hogy hangerősen sírtam. Valamitől, valami mennyei boldogságtól szét akart szakadni a szívem. Megfordultak utánam az emberek, de bántam is én. Hajtogattam

magamban: Új, fehér ruhát kapott a lelkem!

Zúgva hömpölygött tovább az élet. Sodort az árja, de a fehér ruha kitörölhetetlen nyomot hagyott bennem. Ma tudom, hogy akkor mi történt ve-

lem. A Magvető szórta a magot, és behullott az Élet az én szívembe is, mint búzaszem a földbe. Ott volt mindaddig, amíg eljött az idők teljessége, hogy egyszer csak kikeljen, és szárba szökkenjen. **Zs. Tüdős Klára**

VENYERCSÁN LÁSZLÓ HÚSVÉTI VERSEI

Itt győzte le

*Getsemánéi magányos csendben,
nagy halálos kínban, gyötrelemben,
rút halállal vív harcot az Élet,
végső próbája szeretetének.*

*Kezében a bűnökkel telt pohár,
kínzó kérdéskörben egyedül áll –
eldobni vagy kiinni a kelyhet
és halálig vinni a keresztet?*

*Sorsdöntő harcban vércseppeket hullat,
élet a tétje e nagy harcos útnak.
S a harc eldőlt, kiürült a pohár.
itt győzte le az Élet a halált.*

Harmadnapon

*Sziklák hasadtak, rengett a föld,
életre támadt fel a megölt –
mert erősebb a halálnál az Élet
minden, minden, ahogy írva van, úgy lett:
gyümölcsé érett isteni ígéret,
s zászlaja lengett a győztes Igének.*

A nyolcvannégy éves baptista költő, *Venyercsán László* élete Makón indult, ma Székesfehérváron él. Ahogy növekszik életéveinek száma, úgy rövidülnek a versek, amelyekben tömörítve adja át gondolatait az olvasóknak. A tömör fogalmazás, mintegy gondolatesszencia, koncentrált igazságokat tár az olvasó elé. Ezek a gondolatsűrítmények evangéliumi üzenetet hordoznak, és nem csak pontos lenyomatát adják a költő lelkiségének, hanem képesek olvasóit a mindennapi élet szikár monotonitásából kizökkentve lelki tartalommal felüdíteni. Számos kötete, amelyet a Székesfehérvári Vörörmarty Társaság és a Baptista Kiadó jelentetett meg, *Venyercsán László* irodalom iránti elkötelezettségét bizonyítja.

Marosi Nagy Lajos

A 21. század zaklatott, veszélyekkel terhes időszakában sokan azt mondják, nagyon nehéz megkülönböztetni a rosszat a jótól. Pedig mi sem könnyebb ennél: Isten törvényeihez kell alkalmazkodnunk! Földi létünk nem csak szenvedés. A fájdalmak és örömök egymást váltogatják, mint ahogy a sötétséget felváltja a fény, és a fényt a sötétség. Van azonban egy állandó fény a sötétségben is: amikor tekintetünket a földről az égre emeljük, ahol a csillagok fényében is Isten világoosságát találjuk meg.

Papp Lajos

RÚF

A bibliafordítás szakértői szerint általában nemzedékenként egyszer felül kell vizsgálni a naponként használatos bibliai szövegfordítást. Az 1975-ben kiadott első új fordítást követően 1990-ben jelent meg az új fordítás első revideált változata. Az azt követő mintegy közel huszonöt év mindenképpen indokoltá tett egy revíziót, amelynek eredményeként megjelent a magyar nyelvű protestáns Biblia új, revideált fordítása (RÚF – Revideált új fordítás).

A Bibliatársulat Szöveggondozó Bizottságában folyt az érdemi munka. A biblikus teológiai szakértők munkájuk során megőrizték a bibliai szöveg tagoltságát, ugyanakkor ügyeltek arra is, hogy ne csak olvasható, hanem felolvasva is jól hangzó szövegeket legyenek közzé, és igazodjanak a ma beszélt köznyelv szintjéhez, ezért az archaikus, ma már nem használatos kifejezéseket igyekeztek újjal kiváltani. Következtesen dolgoztak a fordítások stílusbeli egységén is, mígnem elmélyült munkájuk nyomán kialakult az új revideált szöveg.

A revízió folyamán igen fontos szerep jutott a nyelvi lektoraknak is, aki folyamatosan dolgozott a próbakiadás már megjelent szövegein is. A nyelvi lektorálás legfőbb feladata annak ellenőrzése volt, hogy a revideált új fordítás feleljen meg a magyar helyesírás és a stilisztika szabályainak.

A Bibliatársulat célja az volt, hogy olyan bibliafordítás készüljön, amelyre bizalommal támaszkodhatnak a 21. században új missziói feladatok megvalósítására hívatott tagegyházak. (M.N.L.)

Pap Klára rajza

Laura Levele

Mostanában legtöbb időmet a könyvtárban töltöm olvasással és írással. Az utolsó évharmad számomra a disszertáció írásával telik, aminek a határideje április vége. Júniusban befejezem bibliaiskolai tanulmányaimat. Jövőbeli szolgálatomra való felkészülésem azonban csak most kezdődik igazán! Július és december között kerül sor arra a képzésre, mely célirányosan készít fel a Wycliffe Bibliafordítókkal való külhoni szolgálatomra.

Nemrég adtam be jelentkezésemet erre a képzésre, amit el is fogadtak, Ennek nagyon örülök. Tanulmányaim mellett azonban továbbra is dolgozom.

Április végétől június elejéig pár hetet otthon töltök, hogy találkozzam családommal, barátokkal, támogatóimmal, így Veletek is. Azért a sok feladat között néha akadt idő egy kis kikapcsolódásra, feltöltődésre is. A tavasznak és jó időjárásnak köszönhetően az elmúlt pár hétben iskolatársaimmal együtt sikerült kirándulni a Gloucester-t körülvevő dombságokon. Gyönyörű ez a vidék!

Ezúttal is hadd köszönjem meg mindazt az érdeklődést, ima- és anyagi támogatást, amit az utóbbi időszakban tapasztalhattam. Sokat jelent és nagy bátorítás ez a számomra, hiszen e nélkül nem jutottam volna el idáig, s nem folytathattam azt a szolgálatot sem, amire Isten elhívott. Köszönöm, hogy mellettem álltok!

További szép tavaszt kívánok szeretettel: *Laura*

Ünnepi Morzsák

Újpest, 2014. április

Szerkesztette: Marosi Nagy Lajos

Tördelte: Nagy Roland

Készült Fóton, az O-Pont nyomdában.

Felélés vezető: Győri Énok